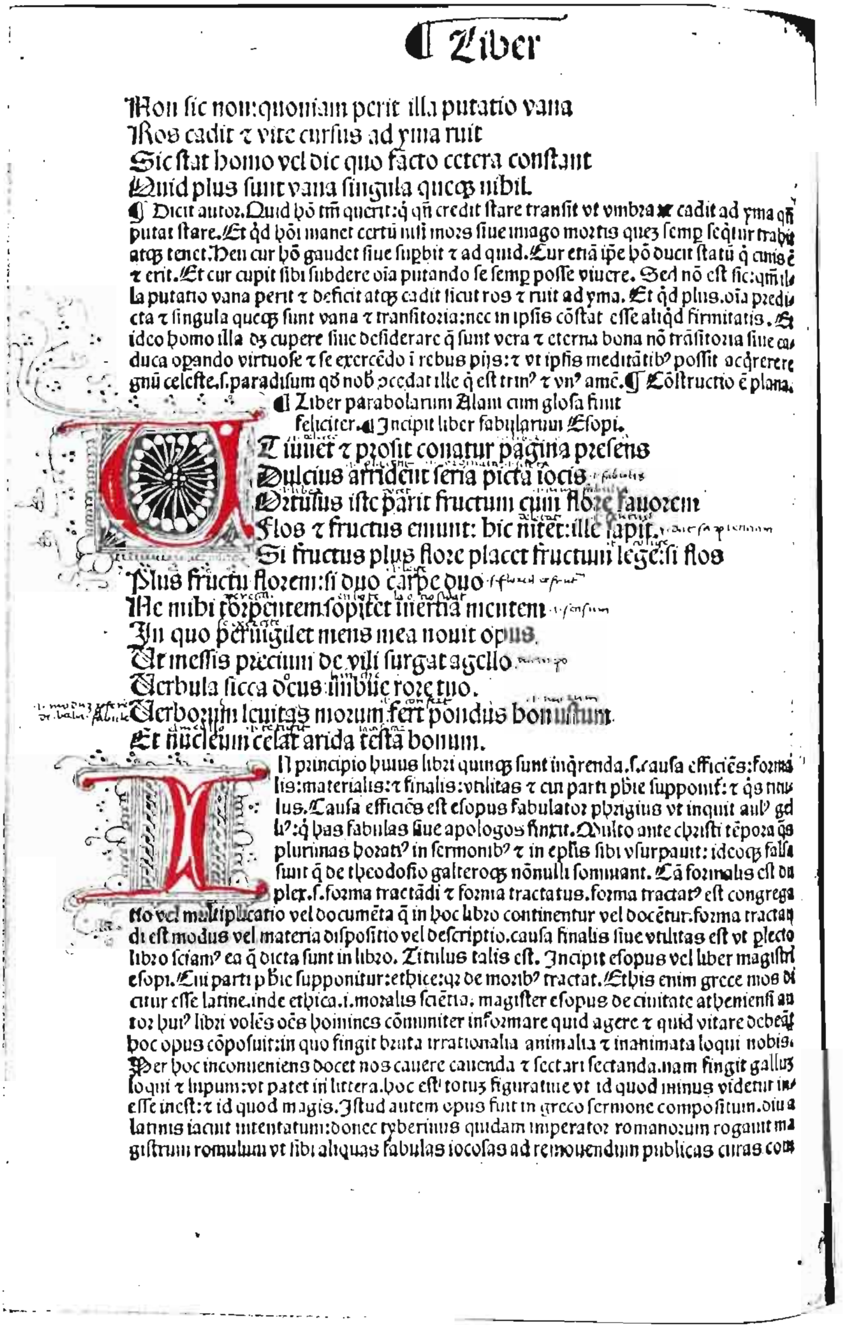

¶ Liber

Non ſic non: quoniam perit illa putatio vana
Ros cadit ⁊ vite curſus ad yma ruit
Sic ſtat homo vel dic quo facto cetera conſtant
Quid plus ſunt vana ſingula queq̧ nihil.

¶ Dicit autor. Quid hõ tm̃ querit: q̃ qñ credit ſtare tranſit vt vmbra ⁊ cadit ad yma qñ putat ſtare. Et q̃d hõi manet certũ niſi mors ſiue imago mortis que ſemp̃ ſeq̃tur trahit atq̧ tenet. Heu cur hõ gaudet ſiue ſupbit ⁊ ad quid. Cur etiã ip̃e hõ ducit ſtatũ q̃ cunis ẽ ⁊ erit. Et cur cupit ſibi ſubdere oĩa putando ſe ſemp̃ poſſe viuere. Sed nõ eſt ſic: qm̃ illa putatio vana perit ⁊ deficit atq̧ cadit ſicut ros ⁊ ruit ad yma. Et q̃d plus. oĩa predicta ⁊ ſingula queq̧ ſunt vana ⁊ tranſitoria: nec in ipſis cõſtat eſſe aliq̃d firmitatis. Et ideo homo illa dꝫ cupere ſiue deſiderare q̃ ſunt vera ⁊ eterna bona nõ trãſitoria ſiue caduca op̃ando virtuoſe ⁊ ſe exercẽdo i rebus pijs: ⁊ vt ipſis meditãtibꝰ poſſit acq̃rere regnũ celeſte. ſ. paradiſum qđ nob̃ ꝯcedat ille q̃ eſt trinꝰ ⁊ vnꝰ amẽ. ¶ Cõſtructio ẽ plana.

¶ Liber parabolarum Alani cum gloſa finit
feliciter. ¶ Incipit liber fabularum Eſopi.

Ut iuuet ⁊ proſit conatur pagina preſens
Dulcius arridet ſeria picta iocis
Ortulus iſte parit fructum cum flore fauorem
Flos ⁊ fructus emunt: hic nitet: ille ſapit.
Si fructus plus flore placet fructum lege: ſi flos
Plus fructu florem: ſi duo carpe duo
Ne mihi torpentem ſopiret inertia mentem
In quo peruigilet mens mea nouit opus.
Ut meſſis precium de vili ſurgat agello
Uerbula ſicca deus imbue rore tuo.
Uerborum leuitas morum fert pondus honeſtum.
Et nucleum celat arida teſta bonum.

In principio huius libri quinq̧ ſunt inq̃renda. ſ. cauſa efficiẽs: formalis: materialis: ⁊ finalis: vtilitas ⁊ cui parti phie ſupponit: ⁊ q̃s titulus. Cauſa efficiẽs eſt eſopus fabulator phrigius vt inquit aulꝰ gelliꝰ: q̃ has fabulas ſiue apologos finxit. Multo ante chriſti tẽpora q̃s plurimas horatiꝰ in ſermonibꝰ ⁊ in ep̃lis ſibi vſurpauit: ideoq̧ falſa ſunt q̃ de theodoſio galteroq̧ nõnulli ſomniant. Cã formalis eſt duplex. ſ. forma tractãdi ⁊ forma tractatus. forma tractatꝰ eſt congregatio vel multiplicatio vel documẽta q̃ in hoc libro continentur vel docẽtur. forma tractandi eſt modus vel materia diſpoſitio vel deſcriptio. cauſa finalis ſiue vtilitas eſt vt p̃lecto libro ſciamꝰ ea q̃ dicta ſunt in libro. Titulus talis eſt. Incipit eſopus vel liber magiſtri eſopi. Cui parti p̃hie ſupponitur: ethice: q2 de moribꝰ tractat. Ethis enim grece mos dicitur eſſe latine. inde ethica. i. moralis ſciẽtia. magiſter eſopus de ciuitate athenienſi autor huiꝰ libri volẽs oẽs homines cõmuniter informare quid agere ⁊ quid vitare debeãt hoc opus cõpoſuit: in quo fingit bruta irrationalia animalia ⁊ inanimata loqui nobis. Per hoc inconueniens docet nos cauere cauenda ⁊ ſectari ſectanda. nam fingit gallum loqui ⁊ lupum: vt patet in littera. hoc eſt totum figuratiue vt id quod minus videtur inesse ineſt: ⁊ id quod magis. Iſtud autem opus fuit in greco ſermone compoſitum. diu a latinis iacuit intentatum: donec tyberinus quidam imperator romanorum rogauit magiſtrum romulum vt ſibi aliquas fabulas iocoſas ad remouendum publicas curas com

Final de las parábolas de Alanus y principio de las fábulas de Esopo en nuestro ejemplar del n.º II, con glosas ms. en letra diminuta.

Biblioteca Digital de Albacete «Tomás Navarro Tomás»